



ZA SVOBODU

25.7.1952 OBĚŽNÍK ČESKÉ NÁRODNÍ SKUPINY V SYDNEY
INFORMATION BULLETIN OF THE CZECH NATIONAL GROUP

PROJEV PŘEDSEDY ČESKÉHO NÁRODNÍHO VÝBORU V LONDÝNĚ, NA RECEPCI Č-SFV. Generál Lev Prchala uvítal a zahájil recepci ČSFV v londýnském hotelu Rembrant těmito slovy:

Většina nás zde přítomných byla účastníky jedné nebo obou světových válek, které si vyžádaly nesmírné ztráty na životech i statcích. Všichni jsme svědci hlubokých politických, hospodářských i sociálních změn, jež následovaly po těchto válkách po celém světě a zvláště v Evropě. Jiným a to velmi neblahým následkem obou těchto válek však je těžký úpadek mravnosti a to jak mezi státy, tak mezi jednotlivci. Při tom se zdá, že vzdor obětem, jimiž zaplatilo lidstvo za chyby a omyly, není dosud naděje na lepší zítřky.

Vůči sobě a svým potomkům však jsme povinni hledat nové cesty! Mají-li nás ovšem tyto cesty dovésti k lepšímu životu, pak musí být naše jednání poctivé, neosobní, nezištné a naplněné láskou k bližnímu. Mnozí idealisté minulého i tohoto století hledali a našli správná řešení, která byla s to postavit svět na nový a spravedlivější základ. Z novějších státníků a filosofů byl to zejména prezident Wilson, jenž vyhlásil zásadu o sebeurčovací právu národů ke konci I. světové války za válečný cíl. Stejným duchem byla nesena i Atlantická charta, vydaná za II. světové války. Bohužel byli jsme svědky toho, že praxe se značně odchytila od teorie. Důsledek toho byl, že jak první Liga národů, tak i dnešní Organizace spojených národů nemohly zaručit národům světa ani míru, ani spravedlnost. Nepomohly ani četné mezinárodní konference a poradní shromáždění, jež za posledních 30 let chtěly zajistit pokojný rozvoj lidstva návrhy na řešení speciálních otázek. Ztroskotaly zejména všechny dosavadní pokusy o řešení poměrů v Evropě a zvláště problémů středoevropských.

Proč se tak stalo? Myslím, že se nemýlím, řeknu-li, že se tak stalo proto, že všechny věci a problémy byly řešeny polovičatě a s rozpaky. Vždy byly hledány kompromisy mezi zájmy a spravedlností. Domnívám se, že není naděje na lepší zítřky a že není východiska ze spletnosti nejrůznějších zájmů, není-li řešení absolutně spravedlivé! To platí zvláště o vztazích mezi národy v Střední, Severovýchodní a Jihovýchodní Evropě, kde národnostní poměry jsou nesmírně složité. Jediné, absolutně spravedlivé řešení je - provést zásadu o sebeurčovací právu každého národa, který se domáhá pro sebe tohoto práva jako uvědomělá etnická jednotka. Nelze ovšem zavíratí oči nad tím, že vývoj moderní techniky spojil všechny národy a učinil je vzájemně na sebe závislými tak, že vznik velkého počtu malých, samostatných států by v sobě skrýval nebezpečí, ne-li přímo záhubu. Je nutno proto již dnes hledati cestu, jak se vyhnout tomuto úskalí. Domnívám se, že touto cestou je federace v níž každá svobodná a samostatná národní jednotka postoupí dobrovolně část své suverenity společnému nadnárodnímu orgánu a vyhradí si pokud možno největší míru nezávislosti. Ideálem takového řešení v Evropě je federace celé Evropy. S nadšením se přihlašujeme k výstavbě této mohutné budovy. Jsme si však vědomi toho, že toto dílo nebude snadné a že potrvá dosti dlouho než bude úplně dovršeno. Proto jsme hotovi přistoupit k vytvoření alespoň části této velké evropské federace a to na území Střední Evropy, z níž pocházíme a jejíž poměry nejlépe známe.

Nezbytným předpokladem zdárného postupu je, aby každé naše řešení bylo uvedeno v soulad se snahami těch, kdo usilují o vytvoření velké evropské federace. Jen tak možno zabránit nebezpečí, že by předběžné regionální federace, mohly být namířeny navzájem proti sobě. Jen tak lze zabezpečit duch soudržnosti, spolupráce a přátelství, jež nakonec vyvrcholí zřízením velké evropské federace. Jen tak bude zasazena definitivní rána jakým-

/Pokračování na str.4/

BÝVALÝ PŘEDSEDA soukromé společnosti National Committee for Free Europe, pan C.D.Jakson vrátil se na staré místo ve funkci vicepresidenta tiskových koncernů Fortune, Live a Time. O poměrech v emigrační politice středoevropských národů se vyjádřil s velmi zklamáním. Pravil, že došel k závěru o absolutním ztroskotání pokusu sjednocení politické emigrace východní a střední Evropy na společné základně. Odsoudil nedostatky „reální politiky“ která se vyskytuje v Radě svob.čsl. a v Polském národním výboru, jakož i překážky mezi Čechy a Slováky v exilu. Podotkl, že na základě rozboru středoevropských problémů, ještě před nastoupením funkce, byl si vědom, že politika t.zv.čecho-slovakismu naráží na nepopsatelný odpor Slováků. Snažil se proto všechny otázky týkající se osvobození Československa rozřešit nepoužíváním výrazu Čechoslovák, což pochopitelně narazilo na odpor všech vedoucích činitelů v Radě svob.čsl. Pan C.D.Jakson v den otevření rozhlasového programu Hlas svobodného Československa, 1.května 1952 prosadil, že red.F.Peroutka bude šéfem Česko-Slovenského oddělení, ale v českém překladu byl veden jako šéf československého oddělení. Podobně i katol.farář dr.A.Heidler, který zahájil vysílání, byl v anglickém textu veden jako kaplan pro české katol.uprchlíky, ale v českém překladu byl smysl pozměněn a uváděn jako kaplan pro uprchlíky z Československa. O slovenských problémech pan Jakson pravil, že bude věcí jedině Slováků rozhodnou-li se na podkladě demokratických voleb pro samostatný národní stát či pro federativní útvar. Vedoucí mnichovského archivu rozhlasové společnosti Free Europe, redaktorka Fortune, slečna Renata von Stoephasius o snaze pro sblížení a spolupráci všech národností za předsednictví Jaksona, pravila: Jakson měl největší zájem na tom, aby nastalo dorozumění již zde v exilu mezi Čechy a Němci, ale všechny pokusy byly co neradikálněji odmítnuty Radou svob.čsl. Jakson opustil předsednictví společnosti National Committee for Free Europe s podobnými pocity, které zažil president organizace Free Europe Mr.Spaak, jenž na začátku své činnosti pravil „we want to do the best job we can“, ale záhy přišel k závěru, že spolupráce s exilními komitéty v nynějším sestavení je vyloučená! Mr.Jakson svému nástupci v National Committee for Free Europe panu H.B.Millerovi pravil na rozloučenou: Všechny naděje všech zakladatelů Free Europe se proměnily ve velké zklamání. Přání Američanů vyslati emigrantské skupiny po válce domů jakožto exilní vlády se ukázaly zcela nepodstatnými a nesprávnými. Vedení převezmou jedině ti, kteří prožili t to strašné časy ve vlastní zemi a to pouze ti, kteří v rozhodných okamžicích byli ochotni obětovat to poslední!

SVENSKA DAGBLADET, nejrozšířenější švédský list, po obdržení sudetoněmecké Bílé knihy napsal tento komentář: Pilní Češi začali již v květnových dnech r.1945 vyháněti a likvidovati sudetské Němce a to v takových formách, které představují v dnešní době nejčernější stránky dějin. Tyto činy spadají v největším měřítku pod odstavec „Vraždění národa“ jenž byl stylisován v Resoluci valné hromady UNO dne 11.prosince 1946. Tyto zbsabělé přehmaty proti bezbranné národní skupině v počtu 3,500.000 obyvatel páchané v znovuzrozené Pražské Republice, připadají pro tyto oběti právě tak překvapující, jako pasivita Čechů během doby nemecké okupace v době t.zv.Protektorátu, kdy za celou dobu nedovedli zorganizovati jedinou podzemní organizaci, která by byla jmenování hodná. Po pádu Rakousko-Uherské monarchie byli sudetští poslanci tehdejšího říšského sněmu toho mínění, že části jejich země budou připojeny do nové rakouské země. Měli již připraveny dvě zemské vlády, které však Čechy byly zrušeny. Při mírových jednáních v St.Germain /Francie/, po rozdělení dunajské monarchie, prohlásil dr.Beneš, že nově vzniklý stát Československo bude řízen podle švýcarského vzoru. Tento slib však nikdy nebyl splněn. Byl vytvořen centralistický nacionalistický český stát, přestože Češi v této nové republice měli méně než polovinu obyvatelstva. Hružostrešný materiál pojednávající o způsobu odsunu a osudu sudetských Němců nám ukazuje, že v témže čase, kdy celá Západ se otrásal hrůzami odhalenými v Buchenvaldu a jiných peklech, tytéž strašné ukrutnosti se děly v témže čase na jaře roku 1945 v českých a morevských zemích a byly opakovány.

ZAKONČENÍ TÝDNE MONGOLSKO-ČESKOSLOVENSKÉHO PŘÁTELSTVÍ /Moskva 16.května-RP/ Ve dnech 9.až 16.května proběhl v Mongolské lidové republice Týden mongolsko-československého přátelství. V závodech a školách hlavního města Mongolské lidové republiky Ulan-Batoru byly uspořádány výstavy, vašana zvláštní čísla nástěnných novin a uspořádány přednášky věnované Československu. Konaly se schůzky věnované úspěchům československých pracujících při budování nového státu. Jen v Ulan-Batoru se těchto schůzí, podle dosud neuplných údajů zúčastnilo 20.000 osob. - Tolik zpráva. Pravili-li „exilní vůdcové“ že budou pokračovat tam, kde přestali v únoru 1948, nemusí mít o národ doma ty nejmenší obavy. Vždyť jsme přece četliv Dnešku red.Peroutky /11.6.46/ tato slova: . . . , Východ, tam náš osvoboditel, spojenc a naše zástita do budoucna. . . !

/Pokračování, Projev předsedy ČNV L. Prchaly/
 koli imperialistickým tendencím t.j. snahám některých národů nutit jiné, aby k vlastní zkáze přijaly jejich nadvládu. Rozhodnutí o vytvoření evropské federace - na spravedlivé politické, hospodářské i sociální základně - bude nejmocnější zbraní proti komunismu a bolševickému imperialismu!

!!!

PRAVDA VÍTĚZÍ. Stálé útoky pomluv a lží, rozpoutaných po roce 1945 v ČSR včerejšími bolševickými kolaboranty, byly přeneseny „exilními vůdci“ do exilu. Jejich účelem má být znemožnit činnost ČNV v Londýně. Zbabělé pomluvy a urážky jsou vždy vyvráceny, ale lidové demokraté cti nemají. Útočí lží opět. Tentokrát se stal jejich obětí londýnský THE ECONOMIST, který jest rozšířen po celém světě. Z „dobrých pramenů“ přinesl zprávu v které pravil, že gen. Prchala je více méně fašistický emigrant. Gen. Prchala požádal zmíněný list, aby podal důkaz pravdy. Když se tak nestalo předal další řízení svému právnímu zástupci. Vznikl tiskový spor, který gen. Prchala vyhrál. Dne 19.6.t.r. přečetl právní zástupce gen. Prchaly, Lord Hailsham před soudní stolicí Lorda Mc Neira u královského soudu v Londýně prohlášení, v němž bere na vědomí omluvu vydavatelstva a tiskárny týdeníku The Economist. Lord Hailsham konstatoval, že The Economist se ani nepokusil ospravedlnit své nactiutřačství, ani nenabídl důkaz pravdy, že však již otiskl v pozdějším čísle odvolání. Nyní pak, že je The Economist hotov veřejně odvolat před soudním dvorem své nařčení a zaplatit gen. Prchalovi náhradu škody i veškeré útraty. Právní zástupce obžalovaného vydavatelstva prohlásil, že toto veřejně uznává, že tvrzení v časopise The Economist byla nesprávná a neopodstatněná. Potom přečetl bezvýminečné odvolání a upřímnou omluvu vydavatelstva vůči gen. Prchalovi. Je to již páté vítězné soudní řízení proti nactiutřačům. Je tedy před nejvyšší anglickým soudem po stránce negativní úředně zjištěno, že gen. Prchala nepoškodil národního odboje proti nacistům, nýbrž že ho sám započal, že nebyl ve službách polského ministra zehr. věcí plk. Becka, že nedesertoval od svého vojska /legie Čechů a Slováků v Polsku/ v r. 1939, nýbrž že byl zajat sovětskou armádou, že nekolaboroval ani s Němci, ani s protektorátníky a že není ani více ani méně fašista, když fašistou nikdy nebyl a není. Po stránce pozitivní bylo anglickým soudem úředně zjištěno, že gen. Prchala bojoval statečně za svůj národ a za prokázanou statečnost byl vyznamenán mnoha řády, dokonce i králem Jiřím a to vysokým britským vojenským řádem. Dále bylo konstатовáno, že gen. Prchala - spolu s několika jinými Čechy - se postavil proti smlouvě londýnské vlády Dr. Beneše se Sovětským Ruskem r. 1943 a prohlásil, že je právně neúčinná a pro český národ nezávazná. Tak skončily hanebné pomluvy a nactiutřání a dáno právo před demokratickým soudem v cizině. Generál Prchala nezdralil pro zisk či slávu - proto jdeme s Prchalou!

Pomlouvачné útoky, které mají pošpinit členy ČNV před světovou veřejností jsou vedeny bolševickými kolaboranty plánovitě. Český národní výbor měl být pošpiněn v očích Židů. Vydavatel londýnského židovského měsíčníku dr. Alfred Weiner napsal o red. L. Borinovi, že je Židobijcem a fašistou. Borin žádal odvolání a když se tak nestalo, vznik tiskový spor, pochopitelně vítězný pro red. Borina. Dr. Weiner, zastoupen A. S. Diamondem, prohlásil na jeře před královským soudem v Londýně, že se mýlil, vyjádřil vůči V. L. Borinovi svá politování a zaplatil náhradu škody i útraty. - Generální sekretář ČNV v Londýně ve zprávě informačního listu ČESKÉ LISTY k těmto sporům dodává: Ovšem - angličtí královští soudcové jsou naprosto nezávislí a neupletní. My jsme museli odejít z vlasti, abychom se teprve v Anglii přesvědčili, že skutečně „Pravda vítězí!“

ČETLI JSTE? Hlas Domova /21.7.52/ První ČESKOU mši sv. v Perthu sloužil DP Peksa v neděli 13.7. za přítomnosti 60 krojanů. Mše sv. se bude opakovat každou neděli o 10. hod. dop. /J. CH./

Slavnostní mše pro ČECHOSLOVÁKY v Brisbane se zúčastnil arcib. koadjutor O'Donnell. Houslistka Gl. Foley hrála při mši ČESKÉ skladby. /CMB/ - Podotýkáme, že zpráva nepoznamenává, zda bylo arcib. koadjutorovi vysvětleno, že kázání bylo konáno v jazyce československém ve znění českém.

ČESKÉ LISTY /The Czech News/ Oznamujeme čtenářům listu ČESKÝ BOJ jakož i všem přátelům a stoupencům národního hnutí ZA SVOBODU vydávání cyklostilovaného listu ČESKÉ LISTY. Předplatné na rok 10 angl. shill. Vydává a objednávkou vyřizuje ČNV, 25, Rosedeu Road, London W.6 - Předplacením zajistíte pravidelné vydávání a rozšíření zpráv ČNV.

ČNS v Sydney vyřizuje objednávky listů PRAVDA, ZÁPAS O ZÍTŘEK, CEP. Vyžádejte si ukázková čísla.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 LIST ČESKÉHO SVAZU PRÁCE V AUSTRALII
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 Rediguje Ludvík Čenský.

KTERCU CESTOU? /Pokračování/ DRUŽSTVO je formou kolektivního vlastnictví, avšak formou úplně rozdílnou od té, kterou se snažil uvést v život Lenin. Družstvo se nezrodilo ze socialistické teorie, nýbrž z kapitalistické skutečnosti. Teprve kapitalismus, který vytvořil akciovou společnost, vytvořil podmínky k existenci družstva. Akciová společnost je kolektivní vlastnictví, v němž akcie je formou soukromého podílu na společenském vlastnictví. Ačkoliv to zní jako protimluv, akciová společnost je soukromo-kapitalistickou formou kolektivního vlastnictví.

Aplikujeme-li tuto formu na závod v němž všichni pracující jsou akcionáři, podílníky na závodu a výrobě, dostaneme družstvo. V družstvu nepatří každému vše a žádnému nic, nýbrž každému určitá, jeho akciemi vymezená část. Tím je soukromý zájem každého účastníka připoután k podniku. Výkon zaměstnance v postátněném podniku nemá vliv na jeho podíl z podniku, který nesprávně je zván znárodněný. Nechtě pracuje dobře nebo správně, v sobotu dostane vždy stejnou mzdu určenou někde někým. V družstevním podniku však každý ví, že jeho mzda je zálohou na zisk, který musí vyrobit. Půjde-li podnik špatně, nemůže na konci roku brát procenta ze zisku, ba dokonce i jeho mzda, záloha na celkový podíl, musí být snížena.

Zatím co postátnění všeho majetku tvoří ze všeho obyvatelstva proletariát, družstevnictví likviduje proletariát. Podílník na výrobních prostředcích přestává být proletářem a stává se podílníkem kapitálu. Tento fakt ušel na-prosto pozornosti socialistů. DRUŽSTEVNICTVÍ TOTIŽ NENÍ VŮBEC SOCIALISMEM, NÝBRŽ SOCIÁLNÍM KAPITALISMEM. Co je tedy socialismus? Dnes socialismus není už nic než jméno historického období zápasu proletariátu o novou lepší formu a organizaci společenskou. Bylo to období mnoha úspěchů a mnoha omylů a skončilo definitivně ruskou tragedií. Základní kámen socialistické teorie nebyl kamenem, nýbrž papírem nedomyšlené teorie.

Má-li se lidstvo dostat ze slepé uličky mezi soukromým kapitalismem na Západě a a státním kapitalismem na Východě, nutno bojovat za přeměnu jak soukromého, tak státního kapitalismu v družstevnictví. Znamená to pravý opak toho, čemu jsme věřili. Proletariát nemůže být vládnoucí třídou a všechno lidstvo nesmí být přeměněno v proletariát, naopak proletariát jakožto třída musí být zlikvidován. Družstevnictví je cesta k postupné likvidaci proletariátu!

Přeměna soukromého kapitalismu v družstevnictví je historickou epochou v níž napřed musí být združstevněny podniky k teré k této přeměně dozrály. Státní a soukromně-monopolistické podniky. Vedle nich budou stále ještě a dlouho existovat podniky středních a malých kapitalistů a tedy i proletariát. Jakmile však bude likvidován proletariát v těžkém a dopravním průmyslu, přeměna celé společenské organizace ze soukromo-kapitalistické na družstevně-kapitalistickou, bude v podstatě rozhodnuta.

Přeměna společnosti z jedné formy na druhou se neděje automaticky, ale nutno pro takovou změnu bojovat. Možno vést boj za novou ideu ve státně kapitalistické společnosti? Naprosto nemožno, neboť podmínkou existence této společnosti je naprostá uniformita myšlení! Státní nevolníci mohou myslet jen tak, jak jim předepíše Politbyro, nejvyšší orgán této organizace. Každý kdo se odváží projevit jinou než úředně povolenou myšlenku, je bez prodlení a bez milosti popraven. Kdybychom se v této společnosti odvážili tvrdit, že státní kapitalismus není socialismem a prokázali to nadevší pochybnost citáty z Lenina, žádný z nás by neušel popravě a před smrtí bychom ještě veřejně doznali, že ve spojení s italským fašistou Juliem Caesarem a britským nacistou Churchillem jsme zavraždili ruského komunistu Svatého Alexandra Něvského. Na historické přesnosti dat nezáleží, neboť sovětští čekisté, kteří dělají přiznání pro každého obžalovaného, nejsou lidé gramotní. K vraždění lidí není třeba zvláštního vzdělání.

NEODMÍTÁME OVŠEM SOUKROMÝ KAPITALISMUS VŮBEC, NAOPAK, ABY DRUŽSTEVNÍ PODNIKY NEZBAHNĚLY TAK JAK BAHNÍ STÁTNĚ-KAPITALISTICKÉ, POTŘEBUJE NUTNĚ SOUKROMOKAPITALISTICKÉ SOUTĚŽENÍ A KOREKTIV. PROTO HÁJÍME SVOBODU PONIKÁNÍ KAŽDĚMU, KDO VYBUDUJE A POUVEDĚ SOUKROMÉ PODNIKY !

R U K A K S M Í R U /Manifestace sudet.Němců ve Stuttgartě/ O velikonočních sjelo se do Stuttgartu na 200.000 sudet.Němců, aby manifestovali pevné odhodlání držet pohromadě a domáhat se jednotně svých práv.Byl to projev velké morální síly a jednotně politické vůle.Všechny německý tisk na západě, jakož i rozhlasové společnosti informovaly denně demokratický západ o průběhu jednání a zasedání 50ti sudetsköněmeckých poslanců různých politických stran a přece ve věcech národních jednotně postupujících.

S nevídaným souhlasem a za velkého ticha vyslechlo statisícové shromáždění projev dr.Lodgmana, podávajícího ruku k smíru národu českému za lepší budoucnost ve vzájemné uctě a svobodě. Dr.Rudolf Lodgman v. Auden v PCSEL TVÍ K ČESKÉMU NÁRODU, přenášeného německým rozhlasem, pravil:

Žijete pod sovětským panstvím a jste zahrnováni lživou propagandou, která se vás snaží přesvědčit, že sudetsköněmecká národní skupina, žijící v Západním Německu, se připravuje na pomstu a odvetu. Účelem této lživé propagandy je připoutat vás obavami a strachem k osudu Moskvy.Máte se stát předvojem nebo zadním vojem bolševismu, který musí bojovat až do vlastní záhuby.

Hlasy, jež k vám až dosud pronikaly ze Západu, se vyhýbaly pečlivě tomuto hlavnímu problému vašeho osudu. Mají špatné svědomí. Vždyť to jsou hlasy těch, kdo k vám přinesli bolševism, hlasy zemřelého Beneše a jeho nehsledů. Jim máte co děkovat, že dnes musíte otročit! My, Sudetští Němci, jsme byli sice oloupeni o majetek a vyhnáni za hranice takřka nazí, ale tím jsme unikli osudu, který stihl vás tím, že jste se stali obětí asijské zvěle. My jsme přišli sice do rozbořeného Německa, ale naplněného duchem západní kultury.

Proto můžeme mluvit docela otevřeně a vzkazujeme vám: Nevzdali jsme se víry, že se jednou vrátíme! Proč bychom to zatajovali? Chceme se vrátit jako svobodní do svobodné země. Leč nechceme se vrátit jako mstitelé, nýbrž jako ti, kdo chtějí pohřbít sto let sporů a nenávisti.

Před dvěma lety jsme my, Sudetští Němci, prokázali kam směřujeme. Počepšlel jsme dohodu s Českým národním výborem v Londýně, jehož předsedou je generál Prchala, kterou se vzájemně zřikáme odvety a pomsty. To vám bylo zatajeno, a také na Západě jsou lidé, kteří mají zájem na tom, aby byly v zárodku utlumeny zprávy o česko-německé dohodě. Tito lidé považují za přednější snít o budoucích ministerských křeselech a opakování katastrofální politiky, která vás uvrhla do neštěstí.

My považujeme za mnohem důležitější, abychom pomýšleli na vzájemné dorozumění mezi vámi a námi po osvobození z bolševické nadvlády, než abychom si sedli za stůl s těmi českými exilními politiky, kteří nás vyhnali a vás nejdříve svou politikou s Moskvou zavedli do neštěstí a pak vás nechali na holičkách.

Vy, stejně jako my, jste součástí Evropy a to Střední Evropy od 9.století, kdy do českého prostoru proniklo křesťanství. V stejném osudovém postavení jsme i s jinými středoevropskými národy za Železnou oponou, jež dnes propadly Moskvě.

Naše a vaše zájmy jsou soběžné: My nezískáme svého domova, dokud nezmizí bolševismus z Prahy, a vy se nezbavíte bolševismu, dokud my nebudeme své domoviny. Nevěřte těm, kdo vás hodlají připoutat strachem a úzkostí k svým zločinům, nevěřte ani těm, kdo blouzní o své katastrofální politice jako o zlatém věku. Vzpomente si na to, jak tito diplomati-v úvozovkách- dokázali zneprátnit republiku se všemi sousedy.

Budoucnost závisí z velké části na tom, podaří-li znovu získat český prostor pro Evropu. To však se může stát jen dohodou mezi námi a vámi. Tato dohoda je důležitá pro Evropu, ještě důležitější pro Střední Evropu, ale pokud vás a nás se týče, závisí na ní všechno!

Dr.R.Logman v. Auden, který byl zcela demokraticky zvolen předsedou a mluvčím všech Sudetských Němců, velmi strážlivě a jasně nastínil pohled do budoucnosti. Celý kulturní svět věří v porážku bolševismu a je nemyslitelné, že by po ní nenásledovalo odčinění křivd páchaných pod ochranou bolševických dekretů.

!!!

!! SVOBCDU A JEDNOTU !!

THE BOLSHEVIK CONSPIRACY IN YOUR COUNTRY.

By V.L.Borin.

The most characteristic feature of a Western community is the Salvation Army drum. Whoever in the West starts any public action, begins by beating on his drum. When the Catholics start some action they consider it necessary to announce in advance that it is Catholic Action, or the Catholic Young Workers' Movement. And so do Liberals, Conservatives and Labourites. When the Economic League began anti-Bolshevik action, they advertised in advance that they were going to organise Tory shop stewards. Nothing can be done without a Salvation Army drum to announce action. It is all understandable, for the Western community is and was democratic. Here everybody can say what he likes and all actions are public.

But Russian Bolshevics developed in a different world. There was no democracy in Tzarist Russia and there could not be any owing to the historical conditions in which that country developed. The Russian people were not permitted to say publicly what they liked and anybody who wished to to form an organisation whose opinion differed from that of the Government was compelled to do it secretly in a conspirative way. There was only one drum, that of the Government, and opposition had to develop underground. In this way the Bolshevics developed, and therefore, their political tactics are entirely different from any movement which originated under democratic conditions, so that all drum-beating against Bolshevism is, and will continue to be, entirely futile.

The simplest social phenomena are the most difficult to understand. Western peoples do not know that by calling the Bolshevics Communists they are making propaganda for them. The attempt to establish a Communist State in Russia failed before the Russian Bolshevics accepted the name Communist. They did it for propaganda reasons, in order to confuse people to camouflage the fact that their attempt at Communism was an absolute failure. The word Communism is connected with a noble endeavour by enthusiastic humanists who, since the beginning of Christianity, have tried to eliminate greed selfishness from human nature. This name is connected with the first Christian communities, with the Czech Brothers in Bohemia, with Thomas More in England, with some historical personality or movement in every country. There is nothing Communist in Soviet Russia, but only the most terrible totalitarian State Capitalism, with a State Police terror in comparison to which Tzarist Russia was a paradise of freedom and humanity. There are no Communists, but only agents and dupes of Russian Bolshevism in foreign countries. They are not Communists; they are most definitely B o l s h e v i k s

When a Bolshevick starts his job, he doesn't beat his party drum; on the contrary, he has the strictest orders not to mention who he is. In a factory his first duty is to be a very nice fellow; to make friends with other workers; to be always ready to help them, to do something for them, to go with them to the pub; to drink beer and chat with them. His propaganda is easily understood; he says only that the workers should toil less and earn more. A splendid idea - who would not agree with it? The Bolshevick is waiting for his opportunity, for the time when an injustice is done to some worker or workers, then he must immediately defend the workers and organise action for their defence, if possible. His aim is to be a shop steward. It is a position not difficult to attain, for what worker is interested in this unpaid job bringing with it nothing but trouble?

The moment he gains the confidence of his fellow-workers he can reveal to them that he is a "Communist." In this way his fellow-workers learn that "Communists" are very nice fellows, always ready to protect the workers against capitalist exploitation, and even against self-important Trade Union officials.

The principal task of a Bolshevick in British industry and agriculture is to keep the output of the workers as low as possible. In this job he is assisted by many left-wing Labour leaders and by all humanists and reformists who, knowing nothing about national economy, maintain that technical progress is so far advanced that everybody can work half the time he is working still earn full wages.

The Bolshevick has to use every means to keep British output down and, if necessary, he can be the most ardent nationalist. There are, in England, U.S.A., Australia and other countries foreign workers, refugees from countries dominated by the Bolshevics. These foreign workers won't listen to any Bolshevick propaganda, for they already know too well what nice fellows "Communists" really are. There are some bad ones among them, especially those who came here thanks to political protection; but the bulk of them are sound, hard-working people who are simply sick of the organised laziness here, the only result of which is low output and low wages. They like to work on piecework rates, to work pretty hard, but at least to earn real money. Wherever they have tried to work in this way, the Bolshevics have immediately started nationalistic action against these "dirty foreigners and Fascists, eating the bread of British people", and have agitated in the Trade Unions against them. A British Trade Union, of course, would never protect hard-working foreigners, and so they help the Bolshevics.

The same trouble which the British have to-day we had in Czechoslovakia in 1920. The Bolshevics infiltrated the Social Democratic Trade Unions and the Party; the industrial output was falling rapidly, one strike followed another, and the country was in chaos. At the most critical moment, one of the Party Vice-chairmen, Anthony Hampel, took control of the Party and Trade Unions. He was a Czech engineer, a man of tremendous physical strength and iron will. At the meeting of the Executive Committee of the Czech Social Democratic Party he said:

"The only way to deal with these Moscovs b---s is to force them to come out into the open. Therefore, they must be expelled from the Party and from the Trade Unions without delay. We

